

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/140/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425208934
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1425208934.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Michaela Krajčová a JUDr. Natália Kolláriková, v právnej veci žalobkyne: E. T., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. J. G. XXX/A, T., zast. AGAK s.r.o., so sídlom Eurovea Central 1, Pribinova 4, Bratislava, IČO: 53769627 proti žalovaným: 1. SK Alfa Invest, s.r.o., so sídlom Ľubochnianska 4, Bratislava, IČO: 54 031 281, X. E. J., S.. E., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. T. XXXX/X, S., X. E. T., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. H. XX, T., a 4. NEXT FOOD, s. r. o., so sídlom Pražská 37, Bratislava, IČO: 35 925 639, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV, č.k.67C/31/2025-83 zo dňa 16. októbra 2025, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 67C/31/2025-83 zo dňa 16. októbra 2025 p o t v r d z u j e.

II. Žalovaným v 1., 2., 3., a v 4. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyne v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s podaním odporovacej žaloby, ktorým žiadala, aby súd uložil žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 1. rade:

- s bytom Č.. X - XXX nachádzajúci sa vo vchode J. G. XXXA na - X. H. (suterén) bytového domu H. J. J.. Č.. XXXX postaveného na parc. č. XXX/X (parc. reg. „“) zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXXX E. a vedeného Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre okres T. O., obec T. - m. č. P. R., katastrálne územie P. R., spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a k pozemku: XXXX/XXXXXX, pričom pozemkami sú pozemky parc. reg. „“ bližšie špecifikované na predmetnom liste vlastníctva;

- s nebytovým priestorom č. XXX (garážové státie XXX) nachádzajúci sa vo vchode J. G. XXXA na - X. H. (suterén) bytového domu H. J. J.. Č.. XXXX postaveného na parc. č. XXX/X (parc. reg. „“) zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXXX E. a vedeného Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre okres T. O., obec T. - m. č. P. R., katastrálne územie P. spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a k pozemku: XXXX/XXXXXX, pričom pozemkami sú pozemky parc. reg. „C“ bližšie špecifikované na predmetnom liste vlastníctva;

- s pozemkom parc. č. XXX/XX ostatná plocha vo výmere XXX mX (parc. reg. „C“) vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre okres T. IV, obec T. - P. R., katastrálne územie P. R., a to v rozsahu ich scudzenia, predaja, prevodu, prenájmania alebo vypožičania inej osobe okrem žalobkyne, odovzdania alebo vydania inej osobe okrem žalobkyne, dania do podnájmu, vstupovania do nich alebo na nich, ukončenia alebo zmeny alebo obmedzenia ich užívania žalobkyňou alebo užívacieho práva žalobkyne k nim, zriadenia záložného práva k nim alebo vecného bremena akéhokoľvek druhu k

nim alebo zabezpečovacieho prevodu práv k nim alebo iných práv tretej osoby okrem osoby žalobkyne, ich akéhokoľvek zaťaženia, uskutočnenia iného právneho či faktického nakladania s nimi, ktorým by akokoľvek spôsobila prevod alebo prechod vlastníctva na tretiu osobu okrem osoby žalobkyne alebo užívanie nehnuteľností treťou osobou okrem osoby žalobkyne, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Žalobkyňa v návrhu tvrdila, že proti žalovanému v 4. rade jej vznikla vymáhateľná pohľadávka z titulu nároku na náhradu škody, ktorá jej vznikla porušením zmluvnej povinnosti žalovaným v 4. rade, vyplývajúcej z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 10.09.2020 medzi ňou a žalovaným v 4. rade. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v bode I. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Od uzavretia kúpnej zmluvy sú účastníci tejto kúpnej zmluvy jej obsahom viazaní. K tomuto okamihu sa viažu obligačné účinky. Napriek tomu však dňa 28.09.2022 žalovaný v 4. rade, porušujúc povinnosti vyplývajúce z kúpnej zmluvy, previedol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného v 1. rade kúpnu zmluvou, ku ktorej bol príslušným Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, povolený vklad pod R. dňa 28.09.2022.

3. Žalobkyňa si nárok na náhradu škody proti žalovanému v 4. rade uplatnila na Mestskom súde Bratislava IV, vec je vedená pod sp. zn. 51C/64/2025 a konanie nebolo právoplatne skončené. Odporovaciu žalobu na určenie neúčinnosti právneho úkonu podala ako veriteľ žalovaného v 4. rade, ktorý je jej dlžníkom. Pohľadávka proti žalovanému v 4. rade predstavuje sumu 450.000 eur.

4. Žalobkyňa tvrdila, že prevodom vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade na žalovaného v 1. rade došlo k signifikantnému ukráteniu uspokojenia jej vymáhateľnej pohľadávky, pretože žalovaný v 4. rade prestal vlastníť nielen nehnuteľnosti, k prevodu ktorých sa zaviazal, ale prestal vlastníť v podstate akýkoľvek majetok a nevlastní žiaden majetok, čo predstavuje tzv. prázdnu spoločnosť. Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 4. rade a žalovaným v 1. rade je preto odporovateľným právnym úkonom.

5. Žalovaný v 1. rade je ako druhá zmluvná strana kúpnej zmluvy pasívne vecne legitimovanou osobou, keďže z kúpnej zmluvy ako odporovateľného právneho úkonu dlžníka mal prospech. Žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú osobami, ktoré mali, minimálne však získali z kúpnej zmluvy ako odporovateľného právneho úkonu dlžníka, prospech. Žalovaná v 2. rade je jediným spoločníkom a konateľom žalovaného v 1. rade, kým žalovaný v 3. rade je jediným spoločníkom a konateľom žalovaného v 4. rade. Zároveň žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade sú blízkymi osobami. Žalovaný v 1. rade je personálne a ekonomicky prepojený so žalovaným v 4. rade, keďže žalovaná v 2. rade je dcérou dlhoročnej partnerky žalovaného v 3. rade. Táto prepojenosť deklaruje jasnú vedomosť žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade o záväzkoch žalovaného v 4. rade a žalovaného v 3. rade voči žalobkyne, ako aj o nepoctivom úmysle žalovaného v 4. rade a žalovaného v 3. rade ukrátiť ju na uspokojení jej pohľadávky. Žalovaný v 1. rade, prostredníctvom spoločnosti, ktorej konala a dodnes koná žalovaná v 2. rade blízka osoba žalovaného v 3. rade, ktorý konal a dodnes koná za spoločnosť žalovaného v 4. rade, bol uzročený a oboznámený so skutočnosťou, že žalovaný v 4. rade je dlžníkom žalobkyne. Takéto konanie nemožno považovať za náhodné obchodné rozhodnutie. Ide o jasne dohodnutý, detailne zosúladený, vopred premyslený účelový krok žalovaných smerujúci k „vyprázdneniu“ majetkovej podstaty obchodnej spoločnosti žalovaného v 4. rade s úmyslom znemožniť mu domôcť sa uspokojenia svojej pohľadávky.

6. Podľa žalobkyne vzhľadom na uvedené je nevyhnutné prijať okamžité opatrenia na zabránenie ďalšiemu nakladaniu s nehnuteľnosťou. Správanie žalovaného v 4. rade v minulosti preukazuje, že jeho zámerom bolo a je účelovo zbavovať sa majetku a sťažovať vymožiteľnosť jej nárokov a ak by žalovaný v 1. rade nehnuteľnosť ďalej previedol, mohol by sa zmariť účel tohto konania a súdne rozhodnutie by stratilo reálny význam.

7. Ďalej uviedla, že je bývalou manželkou žalovaného v 3. rade. Ešte počas trvania manželstva sa dohodli, že sa zo spoločných prostriedkov manželov zabezpečí bývanie pre ňu a ich tri maloleté deti. Zámerom bolo, že nehnuteľnosť následne má pripadnúť do jej výlučného vlastníctva. Žalovaný v 3. rade sa aktívne ujal zabezpečenia nehnuteľnosti slúžiacej na tento účel, avšak takto zabezpečená nehnuteľnosť bola dňa 17.07.2014 nadobudnutá do výlučného vlastníctva žalovaného v 4. rade, t. j.

obchodnej spoločnosti žalovaného v 3. rade, a to na základe kúpnej zmluvy, ku ktorej bol povolený vklad v katastri nehnuteľností pod číslom R. A to napriek tomu, že jednoznačne a vopred deklarovaným a oboma stranami sledovaným účelom bolo zabezpečiť jej a jej trom maloletým deťom stabilné a dôstojné bývanie.

8. Do spomenutej nehnuteľnosti sa fakticky nasťahovala v novembri 2014. Odvtedy ju nepretržite, bez prerušenia užíva ako miesto svojho trvalého života spolu s maloletými deťmi. Ide o nehnuteľnosti označené v bode 1. tohto uznesenia.

9. Jednoznačným zámerom zabezpečenia nehnuteľnosti bolo, že bude slúžiť ako rodinné zázemie jej a jej troch maloletých detí po rozvode. Nehnuteľnosť sa stala centrom jej rodinného života. Deti tam vyrastajú, vybuďovali si tam sociálne väzby. Predstavuje pre ňu nielen majetkovú hodnotu, ale je pre ňu podstatným existenčným prvkom, poskytuje jej životnú istotu a záruku kontinuity bývania.

10. Počas rozvodu manželstva riešili aj majetkové usporiadanie a budúce postavenie vo vzťahu k nehnuteľnostiam. Žalovaný v 3. rade jej opakovane prisľuboval, že sa stane výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Keďže mala o tom pochybnosti a mala strach o svoje vlastné bývanie, požiadala žalovaného v 3. rade, aby svoj sľub dal písomne. V nadväznosti na to sa žalovaný v 3. rade jasne zaviazal k prevodu vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade k nehnuteľnostiam na ňu. Dňa 10. 9. 2020 so žalovaným 3/ (v tom čase ešte v manželskom zväzku) uzavreli dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov („Dohoda o zúžení BSM“) vo forme Notárskej zápisnice N 17/2020, Nz 26253/2020, NCRIs 26670/2020 napísanej a podpísanej na F. úrade D.. O. P. v T., Q. XX („Notárska zápisnica“). Touto dohodou žalovaný v 3. rade prvýkrát právne záväzne deklaroval, že sa nehnuteľnosť dostane do jej výlučného vlastníctva prevodom vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade s tým, že nehnuteľnosť nebude patriť do BSM manželov.

11. Súčasne pri podpísaní Notárskej zápisnice dňa 10.09.2020 so žalovaným v 4. rade, prostredníctvom ktorého konal a dodnes koná žalovaný v 3. rade, uzavreli kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný v 4. rade zaviazal previesť na ňu vlastnícke právo k nehnuteľnosti a k tomu prislúchajúci návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

12. Zároveň dňa 10.09.2020 so žalovaným v 3. rade, ktorý konal a dodnes koná za žalovaného v 4. rade, ako účastníci notárskeho úkonu na základe Zápisnice N 18/2020, U 6/2020 napísanej a podpísanej na Notárskom úrade D.. O. P. v T., Q. XX zo dňa 10.09.2020 uložili u menovanej notárky do notárskej úschovy kúpnu zmluvu, návrh na vklad do katastra nehnuteľností a Notársku zápisnicu.

13. Od momentu uzavretia kúpnej zmluvy sú so žalovaným v 4. rade ako účastníci zmluvy jej obsahom viazaní. K tomuto okamihu sa teda viažu obligačné účinky kúpnej zmluvy. V zmysle kúpnej zmluvy sa žalovaný v 4. rade ako predávajúci zaviazal previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na ňu ako kupujúcu. Jedná sa teda o dodnes platné a účinné obligačno-právne účinky kúpnej zmluvy.

14. K tomuto prevodu vlastníckeho práva však už nedošlo z dôvodu na strane žalovaného v 4. rade. Dňa 28.09.2022 žalovaný v 4. rade v rozpore s kúpnu zmluvou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovaného v 1. rade, t. j. obchodnú spoločnosť žalovanej v 2. rade, a to na základe kúpnej zmluvy už špecifikovanej, ku ktorej bol vklad povolený pod R. dňa 28.09.2022.

15. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Má nielen dôvodnú, ale priamo naliehavú obavu, že žalovaný v 1. rade bude s nehnuteľnosťou nakladať tak, že ju ďalej prevedie na tretiu osobu, prípadne zriadi na nej ťarchu, zaťaží záložným právom, zriadi vecné bremeno, inak zníži jej hodnotu a obmedzí alebo úplne vylúči jej možnosť domôcť sa svojich práv v intenciách § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka.

16. Ide o reálnu, nie hypotetickú možnosť, čo preukazuje už samotný opísaný skutkový dej. Žalovaný v 4. rade účelovo a bez akéhokoľvek racionálneho hospodárskeho dôvodu previedol nehnuteľnosť na žalovaného v 1. rade. Oba zainteresované subjekty sú si navzájom spriaznenými osobami a blízkymi osobami. Navyše, žalovaný v 4. rade sa postupne a systematicky zbavil všetkého jej majetku, všetko v prospech žalovaného v 1. rade. Tento postup bol zjavne motivovaný nečestnou snahou žalovaného v 4. rade, resp. žalovaného v 3. rade znemožniť uspokojenie jej nároku,

či už naturálnou formou, alebo prostredníctvom náhrady škody, a to všetko pri zosúladenom postupe so žalovaným v 1. rade, resp. žalovanou v 2. rade.

17. Práve opísaný postup žalovaných, resp. táto predchádzajúca účelová dispozícia s nehnuteľnosťou (ale aj s celým majetkom žalovaného v 4. rade), je jednoznačným dôkazom a kľúčovým argumentom pre potrebu okamžitého zásahu súdu. Ak už raz došlo k prevodu nehnuteľnosti (ale aj celého majetku žalovaného v 4. rade) na žalovaného v 1. rade, resp. žalovanú v 2. rade, s najväčšou pravdepodobnosťou vystupujúceho v pozícii tzv. „bieleho koňa“, je dôvodné predpokladať, že žalovaný v 1. rade pristúpi k ďalším obdobným krokom, ktorými ešte viac skomplikuje alebo úplne znemožní výkon budúceho súdneho rozhodnutia vydaného v jej prospech.

18. Bez nariadenia neodkladného opatrenia by tak mohlo dôjsť k reťazeniu prevodov na ďalšie osoby alebo k ďalšej nežiadúcej dispozícii s nehnuteľnosťou. Každý takýto krok by zásadne zmenil jej právne postavenie a vystavil by ju riziku, že sa jej právo stane nevykonalným. Takéto ďalšie alebo pokračujúce konanie však nemôže požívať právnu ochranu. Musí byť hoci aj len hrozba takéhoto konania včas eliminovaná adekvátnym zásahom súdu.

19. Nehnuteľnosť je jediným významným majetkom, z ktorého sa môže uspokojiť. Zároveň ide o nehnuteľnosť, ktorá má pre ňu mimoriadne významnú existenčnú povahu. Ak by došlo k jej ďalšiemu prevodu, hrozilo by, že sa jej pozícia ako osoby oprávnenej, jej práva, ale aj jej súkromný a rodinný život boli značne oslabené, až zlikvidované. Týmto by sa teda procesná pozícia dramaticky zhoršila, čelila by potrebe viesť nové súdne konanie proti ďalšiemu subjektu alebo by jej pohľadávka jednoducho zostala nevykonalná. Súdne rozhodnutie v tomto konaní by sa stalo iba teoretickým úspechom bez reálneho efektu, čím by sa poprel zmysel celého súdneho procesu a došlo by k porušeniu základného práva na účinnú súdnu ochranu.

20. Nariadenie neodkladného opatrenia je preto jediným efektívnym prostriedkom ako zachovať status quo a zabezpečiť, aby sa mohla reálne domôcť uspokojenia svojho nároku po právoplatnom skončení tohto konania. Neodkladnosť je daná tým, že hrozba ďalšieho prevodu či zaťaženia nehnuteľnosti je reálna, konkrétna a bezprostredná. Vzhľadom na doterajšie konanie žalovaných možno dôvodne predpokladať, že sa budú snažiť pokračovať v konaní, ktorého cieľom je znemožniť jej prístup k tomuto majetku.

21. Ak by súd neodkladné opatrenie nenariadil, dôsledky pre ňu by boli nenapraviteľné, až fatálne. Strata možnosti domôcť sa svojho práva na prevod nehnuteľnosti alebo na náhradu škody by pre ňu znamenala zásadný zásah do jej majetkových práv a práva na bývanie. Bez včasného zásahu súdu v podobe neodkladného opatrenia by prakticky mohla prísť o svoje obydlie a rovnako aj jej maloleté deti. Nehnuteľnosť je miestom, kde spolu so svojimi deťmi dlhodobo, už jedenásty rok, žije a vybuďovala si tam rodinné a sociálne zázemie. Každý ďalší prevod alebo zaťaženie nehnuteľnosti by toto zázemie ohrozil a mohol by viesť k situácii, kedy by bola vystavená riziku straty bývania alebo nútenému vysťahovaniu.

22. Opísaný vzťah blízkej osoby medzi žalovanými opätovne potvrdzuje aj to, že žalovaná v 2. rade dlhodobo bola výlučnou vlastníčkou pozemku pod rodinným domom žalovaného v 3. rade v k.ú. E., pričom tento rodinný dom žalovaného v 3. rade bol vo výlučnom vlastníctve jeho ďalšej obchodnej spoločnosti SK Global Invest, s.r.o. V súčasnosti však už sú vlastníkmi oboch týchto nehnuteľností ďalšie tretie osoby, ako to už býva u žalovaných.

23. Poukazuje aj na to, že aktuálne medzi ňou a žalovaným v 3. rade prebieha na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 63C/22/2023 aj konanie o vyporiadanie BSM. Popri skutkovom dejí opísanom vyššie sa dostala do situácie, keď zo spoločného majetku bývalých manželov, ktorý bol značného rozsahu, v podstate nič nezostalo. Žalovaný v 3. rade počas dlhých rokov, pravdepodobne už minimálne od roku 2014, premyslene, sústavne a systematicky sa pripravoval na vyporiadanie BSM, a to tak, že všetok spoločného majetku manželov nadobúdala (presmeroval), scudzil, odcudzil alebo prevádzal v prevažnej miere na žalovaného v 1. rade, žalovanú v 2. rade, príp. na svojho otca; všetko bez jej vedomia a informovania. Uvedomujúc si túto situáciu jej neostalo už nič iné, len podať na súd návrh na vyporiadanie BSM. Žalovaný v 3. rade túto skutočnosť prijal s nepochopiteľným pobúrením, zjavne bez akejkoľvek sebareflexie, a ďalej vyhľadával príležitosti na to, kde, kedy a ako by ju mohol ukracovať.

Žalovaný v 3. rade teda vyčkával, ako by sa mohol pomstiť. Takto pri prvej príležitosti odstránil z jej dispozície jej osobné motorové vozidlo značky S. B., R.: VF XXRAUXDXXXXXXXXX, rok výroby: XXXX, farba: čierna, L.: T a následne len jej SMS správou oznámil, aby „sa zariadila inak“. K uvedenému došlo tak, že žalovaný v 3. rade jednoducho využil príležitosť, že jej osobné motorové vozidlo bolo v servise na pravidelných technických kontrolách a jednoducho žalovaný v 3. rade ho prevzal so servisu, avšak už jej ho nevrátil. Motorové vozidlo nemalo ešte ani len veľkú hodnotu (približne max. 9.000 eur), aj tak ho žalovaný v 3. rade odcudzil. Teraz si už uvedomuje, že dokonca nemá právnu istotu už ani pri nehnuteľnosti, ktorú však celú dobu považovala za vlastný byt a jediný majetok, ktorý jej zostal zo spoločného majetku.

24. Žije v každodennom strachu a neistote a obáva sa, že žalovaný v 3. rade dokončí svoj dlhoročný nečestný plán a zoberie jej aj to posledné, čo jej nateraz aspoň zostalo, t. j. strechu nad hlavou - nehnuteľnosť. Preto je nevyhnutné, aby jej súd okamžite poskytol ochranu a nariadil žalovaným v 1. rade a 2. rade zdržať sa akokoľvek nakladať s nehnuteľnosťou.

25. Cieľom neodkladného opatrenia je preto ochrániť nielen majetkové práva, ale aj jej právo na súkromný a rodinný život, právo na obydlie, rovnako práva jej detí, základné právo na spravodlivý súdny proces a právo na účinnú súdnu ochranu. Len vďaka nariadeniu zákazu nakladania s nehnuteľnosťou bude možné zabezpečiť, že rozhodnutie vo veci samej nebude len deklaratórnym aktom, ale bude mať reálny a vykonateľný účinok. Neodkladné opatrenie navrhuje do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej.

26. Súd prvej inštancie právne posúdil návrh podľa § 325, § 328 Civilného sporového poriadku.

27. Súd prvej inštancie po oboznámení s návrhom a pripojenými písomnými dôkazmi zistil, že žalobkyňa predloženými dôkazmi osvedčila, že nehnuteľnosti špecifikované v bode 1. (byt č. X, nebytový priestor č. XXX a pozemok parc. č. XXX/XX) boli pôvodne vo vlastníctve žalovaného v 4. rade. Žalobkyňa bola v manželstve so žalovaným v 3. rade (čo je zrejmé z dohody o zúžení BSM). Žalobkyňa dňa 10.09.2020 sa dohodla v notárskej zápisnici so žalovaným v 3. rade, svojim vtedajším manželom, na zúžení rozsahu BSM, a to tak, že nehnuteľnosti prevedie žalovaný v 4. rade (žalovaný v 3. rade bol v tom čase jediným spoločníkom žalovaného v 4. rade) na žalobkyňu a žalovaný v 3. rade nebude trvať na ich zaradení do BSM. V rovnaký deň, dňa 10.09.2020, žalobkyňa uzatvorila so žalovaným v 4. rade kúpnu zmluvu, na základe ktorej mali byť tieto nehnuteľnosti prevedené na žalobkyňu. Túto kúpnu zmluvu, návrh na vklad a notársku zápisnicu o zúžení BSM uložil žalovaný v 3. rade v rovnakom dni do notárskej úschovy, z ktorej mali byť žalobkyňi vydané za predloženia dvoch listín: právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 15P/44/2020 a Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov s úradne overeným podpisom žalovaného v 3. rade. Návrh na vklad na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.09.2020 podaný nebol. Dňa 28.09.2022 žalovaný v 4. rade kúpnu zmluvou previedol vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam na žalovaného v 1. rade. Ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ich vlastní stále žalovaný v 1. rade. Žalobkyňa podala odporovaciu žalobu a tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd dňa 26.09.2025.

28. Súd zistil, že žalobkyňa žiada návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zakázať nakladať s nehnuteľnosťami až do právoplatného skončenia konania o odporovacej žalobe, pričom tento zákaz žiada uložiť žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade. Žalovaná v 2. rade je jedinou konateľkou a spoločníčkou žalovaného v 1. rade.

29. Žalovaná v 2. rade aktuálne nehnuteľnosti nevlastní; osvedčené je, že ich vlastní žalovaný v 1. rade. Súd preto nemôže uložiť zákaz nakladania osobe, ktorá nehnuteľnosti nevlastní. A to ani vtedy, pokiaľ je žalovaná v 2. rade jedinou konateľkou a spoločníčkou žalovaného v 1. rade. Majetok žalovaného v 1. rade ako obchodnej spoločnosti a žalovanej v 2. rade ako fyzickej osoby je oddelený. Súd by zakázaním nakladania s nehnuteľnosťou osobe, ktorá tieto nehnuteľnosti nevlastní, vydal zbytočné rozhodnutie lebo osoba nemá právo s nehnuteľnosťou nakladať, následkom čoho nemožno ani nejestvujúce právo takejto osoby obmedziť neodkladným opatrením. Vzhľadom na uvedené súd neodkladné opatrenie proti žalovanej v 2. rade zamietol. Rovnako súd dospel k záveru, že nie je dôvodný ani návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému v 1. rade. Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa neosvedčila, že sú aktuálne so žalovaným v 3. rade rozvedení, hoci to mohla osvedčiť predložením rozsudku o rozvoze manželstva. Tiež neosvedčila ani svoje základné tvrdenie, že v nehnuteľnostiach, ktoré označila

v žalobe, býva so svojimi deťmi, hoci rovnako aj túto skutkovú okolnosť mohla osvedčiť predložením viacerých dôkazov rôzneho druhu, keďže tvrdí, že tam bývajú už od novembra 2014 (približne 11 rokov). Už tieto okolnosti nedovoľujú osvedčiť, že to je právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v 3. rade, z ktorého konania následne žalobkyňa odvodzuje zámer všetkých žalovaných pripraviť ju o obydlie, resp. zamedziť vymoženiu jej pohľadávky.

30. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade. Žalobkyňa tvrdí, že dňa 10.09.2020 uzatvorila kúpnu zmluvu so žalovaným v 4. rade, na základe ktorej mala nadobudnúť nehnuteľnosti do svojho vlastníctva. Nehnuteľnosti však žalovaný v 4. rade previedol na žalovaného v 1. rade dňa 28.09.2022. Žalobkyňa tvrdí, že cieľom žalovaných je, aby prišla o obydlie, resp. aby zmarili uspokojenie jej vymáhateľnej pohľadávky, ktorú má proti žalovanému v 4. rade a ktorá vznikla porušením kúpnej zmluvy zo dňa 10.09.2020. Žalobkyňa však neosvedčila žiadnym dôkazom, že od 28.09.2022 vykonáva žalovaný v 1. rade akékoľvek kroky s nehnuteľnosťami, ktoré by mali za následok, že jej pohľadávka proti žalovanému v 4. rade bude ohrozená, resp. že by chcela nehnuteľnosti scudziť alebo s nimi akokoľvek nakladať. Žalobkyňa sa pritom od 28.09.2022 nedomáhala určenia svojho vlastníckeho práva, hoci je z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zrejmé, že sa považuje za vlastníčku nehnuteľností a nedomáhala sa ani náhrady škody. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa podala až dňa 26.09.2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a nie je zrejmé z akého dôvodu je opodstatnené uložiť zákaz nakladania s nehnuteľnosťami až v roku 2025, hoci od roku 2022 sa právny stav ohľadom nehnuteľností nezmenil. Neuviedla žiadne dôvody, prečo je naplnená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

31. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tiež absentuje vysvetlenie, prečo boli kúpna zmluva zo dňa 10.09.2020, návrh na vklad a notárska zápisnica zo dňa 10.09.2020 vložené do notárskej úschovy. Žalobkyňa tvrdila, že aktuálne prebieha so žalovaným v 3. rade konanie o vyporiadanie BSM (čo však neosvedčila žiadnym dôkazom, hoci mohla), a preto nie je zrejmé, prečo boli stanovené podmienky, za ktorých sa vydajú kúpna zmluva zo dňa 10.09.2020, návrh na vklad a notárska zápisnica zo dňa 10.09.2020 žalobkyňi. Tieto podmienky spočívajú v tom, že sa vydajú uvedené listiny žalobkyňi po predložení právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 15P/44/2020 a (kumulatívne) Dohody o vyporiadaní BSM s úradne osvedčeným podpisom žalovaného v 3. rade. Žalobkyňa neozrejmla, čoho sa týka rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15P/44/2020 (súd môže len dedukovať, že ide o rozsudok o rozvoze) a prečo mala stačiť iba Dohoda o vyporiadaní BSM s úradne osvedčeným podpisom žalovaného v 3. rade (čo by budilo dojem, že žalobkyňa sa so žalovaným v 3. rade dohodli, že žalobkyňi sa dostane kúpna zmluva zo dňa 10.09.2020, návrh na vklad vlastníckeho práva a notárska zápisnica zo dňa 10.09.2020 až za podmienky, že sa dohodnú na vyporiadaní BSM, a nie v prípade, že BSM bude vyporiadané rozhodnutím súdu, čo by už nemuselo byť podľa predstáv žalovaného v 3. rade).

32. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh zamietol s tým, že o trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s rozhodnutím súdu a zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a navrhla aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým ukladá žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 1. rade tak ako uviedla v podanom návrhu. Žalobkyňa namietala, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

34. V podanom odvolaní žalobkyňa tvrdila, že napadnuté uznesenie vykazuje znaky nezákonného a autoritatívneho rozhodnutia súdu, ktoré má vadu spôsobujúcu ako následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Hoci súd zo žaloby žalobkyne správne zistil skutkový stav veci, v odôvodnení svojho rozhodnutia a napriek vykonaným dôkazom, súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

35. Žalobkyňa tvrdila, že súdom označené dôvody rozhodnutia sú z pohľadu merita veci, najmä však vzhľadom na povahu konania vo veci samej, ktorým je odporovacia žaloba nielen irelevantné, ale celkom zjavne právne nesprávne súdom vyhodnotené. Súdom vymedzené dôvody zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú v príkrom rozpore s právne správnym vnímaním inštitútu odporovacej žaloby.

36. Žalobkyňa poukázala na to, že súdnou praxou je ustálený právny názor, že zmyslom odporovacej žaloby je z hľadiska žalujúceho veriteľa, dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný právny úkon dlžníka, ktorým dlžník ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým by bolo vyhovieň odporovacej žalobe, predstavuje potom podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať nariadenia exekúcie, a to postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, musí sa veriteľ namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu domáhať toho, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Náhradu ukrátenému veriteľovi má poskytnúť ten, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v konaní o výkon rozhodnutia (exekučného konania), a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré ušli z majetku dlžníka odporovaným právnym úkonom, príp. vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu (porovnaj Rc 26/2000). Žaloba v zmysle § 42b OZ je právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom z majetku dlžníka ušli; to, čo ušlo z dlžníkovho majetku, však nemožno zužovať len na predmet právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za právne neúčinný (Ro NS SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2008). V posudzovanom prípade je teda celkom zjavne irelevantné, či a od kedy žalobkyňa býva so svojimi deťmi v predmetnej nehnuteľnosti. Rovnako je celkom zjavne irelevantné, či žalobkyňa a žalovaný v 3. rade sú toho času rozvedení alebo nie. Je však k uvedenému nutné pre úplnosť vo veci dodať, že i keď sa jedná z pohľadu právneho posúdenia veci o irelevantné a právne ani vecne nesúvisiace skutočnosti so žalobkyňou uplatneným nárokom, jedná sa o skutočnosti, ktoré zo žaloby žalobkyne, a teda z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia taktiež celkom zjavne vyplývajú, avšak prvostupňovým súdom boli nesprávne vyhodnotené ako neosvedčené v dôsledku absencie dôkazov. Napriek tomu, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí pri hodnotení rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa jeho názoru žalobkyňa osvedčila alebo neosvedčila v časti II. B. a II. C. svojho rozhodnutia, konštatuje opak, žalobkyňa doložila ako prílohu svojej žaloby, a teda aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako „dôkaz č. 14 - Potvrdenie Mestského súdu Bratislava IV o pridelení spisovej značky 63C/22/2023 zo dňa 16.09.2023 v právnej veci o návrhu žalobkyne na vyporiadanie BSM podaného proti žalovanému v 3. rade“, pričom skutočnosti súvisiace s podaním tohto návrhu žalobkyňa riadne a v dostatočnom rozsahu opísala vo svojej žalobe (návrhu). Už len z tohto samotného dôkazu nepochybne vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný v 3. rade toho času už sú teda rozvedení. Je potrebné však taktiež dodať, že existenciu tohto konania prvostupňový súd v rozpore so svojou argumentáciou rovnako aj konštatuje v 27. bode odôvodnenia svojho rozhodnutia. Nie je teda jasné, prečo nie je z tohto predmetného žalobkyňou predloženého dôkazu zrejmé, že žalobkyňa a žalovaný v 3. rade sú rozvedení, minimálne však prečo prvostupňový súd tento predmetný dôkaz žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Navyše, je potrebné dodať, že súdne konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vedené taktiež na Mestskom súde Bratislava IV, pričom o tom, že by prvostupňový súd konajúci v predmetnej veci nemal vedomosť o tomto súdnom konaní, príp. o bližších informáciách týkajúcich sa tohto konania, evokuje pochybnosti aj posledná veta 59. bodu časti II. C. odôvodnenia rozhodnutia, keď súd konštatuje: „Napokon absentuje aj vysvetlenie, prečo sa žalobkyňa v konaní o vyporiadání BSM nedomáha, že nehnuteľnosti patria do BSM, keď podľa nej samotnej nebola dodržaná dohoda o zúžení BSM.“ Nie je jasné z čoho pritom súd v predmetnej veci vychádza, keď na jednej strane jasne potvrdzuje vedomosť svojich informácií z daného konania a na druhej strane konštatuje, že nemá za preukázané vedenie konania o vyporiadanie BSM (napr. aj v 58. bode časti II. C. odôvodnenia svojho rozhodnutia - 4. riadok);, okrem toho, že sa teda jedná o absolútne nemiestne konštatovanie súdu, jedná sa pritom aj o absolútne právne nesprávne konštatovanie, a to rovno z viacerých dôvodov: 1. do BSM nemôžu patriť nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve tretích osôb a nie manželov (napríklad vo vlastníctve ich spoločnosti), 2. je absolútne irelevantné v danom prípade o dodržaní alebo nedodržaní dohody o zúžení BSM vôbec diskutovať, keď ku skutočnosti, na

základe ktorej by mala žalobkyňa nadobudnúť nehnuteľnosti, nikdy nedošlo a teda samotná dohoda o zúžení BSM z tohto dôvodu sa nezrealizovala. Napokon, čo sa týka vytykania absencie dôkazu predloženého žalobkyňou o tom, že v danej nehnuteľnosti býva so svojimi deťmi od roku 2014, i keď sa jedná o irelevantnú skutočnosť, už hneď v úvode žaloby (návrhu) žalobkyňa uvádza ako adresu svojho trvalého pobytu práve adresu zhodnú s údajmi vyplývajúcimi z príslušného katastrálneho operátu predmetnej nehnuteľnosti. Je naozaj nepravdepodobné, že by si žalobkyňa uviedla túto adresu ako adresu svojho trvalého pobytu, ak by sa na tejto adrese nezdržiavala trvale, t.j. ak by nebývala na tejto adrese. Vzhľadom na vyššie uvedené záverečné konštatovanie súdu v 55. bode odôvodnenia svojho rozhodnutia pôsobí až nevhodne sarkasticky, nemiestne a zjavne tendenčne. Rovnako ako jeho konštatovanie, že z uvedeného dôvodu teda nedošlo k osvedčeniu právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 3. rade. Rovnako pôsobí, prinajmenšom však je právne nesprávne konštatovanie súdu v 56. bode časti II. C. odôvodnenia svojho rozhodnutia, keď súd konštatoval, že „nie je daná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade, hoci by i žalobkyňa osvedčila skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode.“ Žalobkyňa vo svojej žalobe, resp. návrhu detailne opísala jednotlivé rozhodujúce skutočnosti a nepochybne preukazujúce súladné konanie v zhode medzi žalovanými, ich vzájomný vzťah ako vzťah blízkych, resp. spriaznených osôb. Jedná sa pritom o skutočnosti právne významné pre odporovacie žaloby ako aj neodkladné opatrenia navrhované a vydané v súvislosti s odporovacími žalobami. Osvedčenie týchto predmetných rozhodujúcich skutočností v konečnom dôsledku sám súd konštatuje v časti II. B. a II. C. odôvodnenia svojho rozhodnutia, keď konštatuje rozhodujúce skutočnosti žalobkyňou osvedčené. Skutočnosti o existencii súladného a organizovaného konania medzi žalovanými, v rámci ktorého došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalovaného v 1. rade, ale aj skutočnosti preukazujúce ich vzťah blízkych, resp. spriaznených osôb, rovnako ich aktivity v súvislosti s inými nehnuteľnosťami jednoznačne osvedčujú nárok žalobkyne neposkytnutie bezodkladnej ochrany prostredníctvom ňou navrhovaného neodkladného opatrenia. Je pritom požiadavka súdu, v zmysle ktorej očakáva, aby žalobkyňa preukázala akékoľvek ďalšie kroky na strane žalovaného v 1. rade, ktorými bude ohrozená, resp. že by žalovaný v 1. rade chcel nehnuteľnosti scudzit' alebo s nimi akokoľvek nakladať, je prinajmenšom neprimeraná a nadbytočná, minimálne však vyžadovaná nad rámec zmyslu a účelu odporovacej žaloby. Je pritom taktiež nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v súlade s ust. § 325 ods. 1 CSP zákon vyžaduje, „ak je obava, že exekúcia bude ohrozená“, t.j. na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje hoci aj len hrozba a danosť tejto hrozby, resp. dôvodná obava a existencia tejto obavy bez toho, že by už došlo k reálnemu vzniku škody alebo udalosti, či skutočnosti presahujúcej intenzitu tejto hrozby alebo obavy. Nevyžaduje sa teda preukázanie už vzniknutej ujmy, ale obava z takého konania, ktoré môže spôsobiť reálnu hrozbu pre budúci výkon exekúcie. Uvedené obzvlášť platí pre neodkladné opatrenia navrhované v súvislosti s odporovacími žalobami. „Za okolností keď bola podaná odporovacia žaloba, vydanie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné podmieňovať preukázaním úmyslu žalovaných vykonávať úkony súvisiace s vlastníctvom nehnuteľností. Vyčkávanie na prejavenie úmyslu žalovaných nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami by mohlo viesť k ďalšiemu prevodu, v ktorom by už ochrana vo vzťahu k žalobcovi v konaní o odporovacej žalobe bola výrazne znížená. Preto postačuje preukázanie odôvodnenej obavy na to, aby bolo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené. V prípade, keď už predtým dlžník vykonal právne úkony ukracujúce uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, z povahy veci vyplýva, že existuje motivácia aj jeho právnych nástupcov - žalovaných previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam opätovne.“ (Uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 24Co/49/2024 zo dňa 15.05.2024). Opäť však pritom pôsobí nevhodne až sarkasticky, nemiestne a zjavne tendenčne ďalšie konštatovanie súdu v 56. bode časti II. C. odôvodnenie jeho rozhodnutia, keď vytyka žalobkyňi, že sa „nedomáhala určenia svojho vlastníckeho práva, hoci je z návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia zrejmé, že sa považuje za vlastníčku nehnuteľností, ani náhrady škody.“ Rovnako ako aj jeho ďalšie pokračujúce konštatovanie v zmysle, že žalobkyňa neuviedla žiadnu argumentáciu, prečo je naplnená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedené konštatovanie ba dokonca súd zdôrazňuje v 59. bode II. C. odôvodnenia nasledovne: „V
nadväznosti na to absentuje vysvetlenie postupu žalobkyne, prečo sa nedomáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označeným v žalobe, keď súčasne tvrdí ohrozenie vlastníckeho práva.“, hoci nevedno súd kde nachádza takéto tvrdenie žalobkyne alebo konštatovanie v 59. bode časti II. C. odôvodnenia: „Absentuje aj vysvetlenie, prečo sa žalobkyňa nedomáhala vydania uvedených listín, resp. zmeny podmienok notárskej úschovy, tak, aby mohla podať návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a k nehnuteľnostiam označeným v žalobe nadobudnúť vlastnícke právo.“ Toto konštatovanie súdu zjavne reflektuje nedostatočné oboznámenie sa s predmetným prípadom žalobkyne

vrátane právneho pozadia predmetného prípadu. Právna teória aj ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zhodne potvrdzujú, že v prípadoch kúpnych zmlúv, ktorých predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je povinnosťou predávajúceho nielen uzavrieť kúpnu zmluvu, ale aj zabezpečiť realizáciu prevodu vlastníckeho práva prostredníctvom vkladu do katastra nehnuteľností, keďže len vkladom dochádza k nadobudnutiu vecnoprávných účinkov. Ak predávajúci túto svoju povinnosť poruší a namiesto toho prevedie nehnuteľnosť na tretiu osobu, následkom takéhoto konania jednoznačne nie je popretie práv kupujúceho, ale vznik jeho nároku na náhradu škody voči predávajúcemu, a to podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Judikatúra Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/56/2009) konštatuje, že porušenie povinnosti previesť vlastnícke právo zakladá povinnosť predávajúceho nahradiť kupujúcemu vzniknutú škodu, ktorá sa spravidla rovná hodnote nehnuteľnosti, ktorú kupujúci nemohol nadobudnúť. Rovnako tak poukazujeme na judikát Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 31/2000 zo dňa 30.01.2011, v ktorom sa konštatuje nasledovne: „Ak predávajúci porušil zmluvnú povinnosť vyplývajúcu z kúpnej zmluvy, podľa ktorej v katastri nehnuteľností nebolo vložené vlastnícke právo a tú istú nehnuteľnosť ďalšou zmluvou prevedie na iného ... Ten, kto bol dvojitým scudzením poškodený, má nárok na náhradu vzniknutej mu škody podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu (§ 420n Občianskeho zákonníka).“ Vytýkanie žalobkyne teda jednak to, že sa nedomáhala určenia svojho vlastníckeho práva, je zjavne právne nesprávne, navyše zdôraznenie tejto skutočnosti konštatovaním (tvrdením) o tom, že hoci sa žalobkyňa sama považuje za vlastníčku nehnuteľnosti je skutočne zo strany súdu nemiestne s tendenciou zavádzania, nehovoriac o otázke náhrady škody, keď žalobkyňa jasne uviedla, že si svoj nárok na náhradu škody riadne uplatnila, čo je jedným z podstatných pilierov daného konania. Nie je právne správne a pravdivé ani tvrdenie, v zmysle ktorého žalobkyňa údajne neuviedla žiadnu argumentáciu, prečo je naplnená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď táto argumentácia predstavuje gro celej jej žaloby (návrhu). Zároveň, v súvislosti s ďalšími konštatovaniami súdu ako žalobkyňa „neosvedčila žiadnym dôkazom, že majetok žalovaného v 4. rade, voči ktorej tvrdí svoju pohľadávku, nestačí na uspokojenie jej vymáhateľnej pohľadávky“ (57. bod časti II. C. odôvodnenia rozhodnutia), „absentuje vysvetlenie, prečo boli kúpna zmluva zo dňa 10.09.2020, návrh na vklad a notárska zápisnica zo dňa 10.09.2020 vložené do notárskej úschovy“, „prečo boli stanovené podmienky, za ktorých sa vydajú“ tieto dokumenty, „Žalobkyňa neozrejmla, čoho sa týka rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15P/44/2020“, „prečo mala stačiť iba Dohoda o vyporiadaní BSM s úradne osvedčeným podpisom žalovaného v 3. rade“ a ďalšie (58. bod časti II. C. odôvodnenia rozhodnutia) sa jedná opäť o nemiestne, právne nesprávne, tendenčné až bizarné výtky zo strany súdu na adresu žalobkyne, ktoré pre svoju nadbytočnosť a presahujúcu právny rámec predmetnej problematiky pôsobia až šikanózne. Na jednej strane súd konštatuje obmedzený rozsah dokazovania pri posudzovaní návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, na druhej strane kladie na žalobkyňu dôkazné bremeno v rozsahu zodpovedajúcom dokazovaniu vo veci samej. Ak by aj súd mal pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne, vzhľadom na povahu neodkladného opatrenia mohol by vychádzať z verejne dostupných údajov preukazujúcich majetkové pomery obchodných spoločností (napr. z webovej stránky finstat), všetky ostatné výtky presahujú rámec akéhokoľvek spravodlivého prístupu súdu k navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať, je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Vzhľadom na tieto špecifické okolnosti neodkladného opatrenia je súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené.

37. V súdnej veci sa žalobkyňa domáha (v rámci prebiehajúceho sporu o určenie odporovateľnosti právneho úkonu) uloženia povinnosti žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, ktoré žalovaný v 1. rade získal prevodom na základe kúpnej zmluvy od dlžníka žalobkyne - žalovaného v 4. rade tvrdiac, že nenariadením navrhovaného neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť k zhoršeniu možnosti uspokojenia žalobkyne ako veriteľa. Účelom odporovacej žaloby je získať podklad k tomu, aby sa veriteľ mohol v rámci exekučného konania domáhať uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky i z majetku, ktorý odporovateľným (teda preň právne neúčinným, ale

inak platným) právnym úkonom ušiel z majetku dlžníka. Ide teda o právny prostriedok, slúžiaci na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku (porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 173/1996 zo dňa 27.05.1999); inak vyjadrené inštitútom odporovateľnosti (relatívnej neúčinnosti právneho úkonu) sa sleduje uspokojenie oprávneného z majetku, ktorý nie je vo vlastníctve povinného z dôvodu preň neúčinného právneho úkonu. Žalobkyňa je pevne presvedčená, že svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia preukázala nevyhnutnú potrebu poskytnutia urgentnej súdnej ochrany žalobkyňi prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia, pričom žalobkyňa hodnoverne osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku žalobkyne na navrhovanú súdnu ochranu a preukázala s dostatočnou mierou zákonom vyžadovanej pravdepodobnosti, bez akejkoľvek pochybnosti, nevyhnutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovanými. Bez bezodkladnej úpravy pomerov bude žalobkyňa vystavená veľkému až nezvratnému riziku neoprávneného zásahu do jej práv, a to predovšetkým do ústavou zaručeného vlastníckeho práva žalobkyne vrátane všetkých jeho zákonných zložiek, v dôsledku aktuálnej hrozby pokračovania v konaní žalovaných, ktorí majú v úmysle nezákonne vykonať záložné právo, resp. konať bez akéhokoľvek zákonného oprávnenia. Napadnuté Uznesenie prvostupňového súdu je teda nezákonným a hrubo autoritatívnym (svojvoľným) rozhodnutím súdu, prevažne vyjadrujúcim nadmerné, právne nesprávne, až nemiestne dôvody, pre ktoré súd návrh žalobkyne zamietol. Argumentácia súdu pritom pre jeho prevažnú irelevantnosť vyvoláva dojem až absurdných alebo bizarných právnych názorov a požiadaviek súdu. Súd na jednej strane správne konštatuje právny rámec posudzovaného prípadu, na druhej strane vyžaduje bremeno dôkazu od žalobkyne ako pri dokazovaní vo veci samej. Súčasne však pritom bezdôvodne spochybňuje tvrdenia žalobkyne, dôkazy nimi predložené nezohľadňuje a sarkastickým až zavádzajúcim spôsobom jej tvrdenia vyvracia, až miestami skresľuje. Takýto prístup zjavne nezodpovedá základným princípom spravodlivého súdneho konania demokratického právneho štátu, ani právne správne posudzovaniu predmetného prípadu. Zároveň však žalobkyňa reagujúc na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v prílohe tohto odvolania predkladá súdu ďalšie dôkazy ktoré v predmetnej veci mala vo svojich možnostiach a schopnostiach súdu predložiť, a to nasledovne: 1. Rozsudok OSDS sp. zn.: 15P/44/2020 - 214 vydaný dňa 22.09.2020 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti (deň nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti: 24.09.2020); 2. Zadná strana občianskeho preukazu žalobkyne a jej dvoch synov, žijúcich spolu so žalobkyňou v predmetnej nehnuteľnosti; 3. Screenshot z informačného - ekonomického portálu FINSTAT o spoločnosti žalovaného v 4. rade.

38. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a uložil žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania v plnom rozsahu.

39. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi podaného odvolania žalobkyne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

40. Súd prvej inštancie mal predloženými dôkazmi osvedčené, že nehnuteľnosti špecifikované v bode 1. (byt č. 1, nebytový priestor č. XXX a pozemok parc. č. XXX/XX) boli pôvodne vo vlastníctve žalovaného v 4. rade. Žalobkyňa bola v manželstve so žalovaným v 3. rade (čo je zrejmé z dohody o zúžení BSM). Žalobkyňa dňa 10.09.2020 sa dohodla v notárskej zápisnici so žalovaným v 3. rade, svojim vtedajším manželom, na zúžení rozsahu BSM, a to tak, že nehnuteľnosti prevedie žalovaný v 4. rade (žalovaný v 3. rade bol v tom čase jediným spoločníkom žalovaného v 4. rade) na žalobkyňu a žalovaný v 3. rade nebude trvať na ich zaradení do BSM. V rovnaký deň, dňa 10.09.2020, žalobkyňa uzatvorila so žalovaným v 4. rade kúpnu zmluvu, na základe ktorej mali byť tieto nehnuteľnosti prevedené na žalobkyňu. Túto kúpnu zmluvu, návrh na vklad a notársku zápisnicu o zúžení BSM uložil žalovaný v 3. rade v rovnakom dni do notárskej úschovy, z ktorej mali byť žalobkyňi vydané za predloženia dvoch listín: právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 15P/44/2020 a Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov s úradne overeným podpisom žalovaného v 3. rade. Návrh na vklad na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.09.2020 podaný nebol. Dňa 28.09.2022 žalovaný v 4. rade kúpnu zmluvou previedol vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam na žalovaného v 1. rade. Ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ich vlastní stále žalovaný v 1. rade. Žalobkyňa podala odporovaciu žalobu a tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd dňa 26.09.2025.

41. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne na tom, kto neodkladné opatrenie navrhuje. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

42. Pre potreby rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie na opodstatnenosť návrhu vo veci samej, súd vychádza z rozhodujúcich skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom v návrhu na jeho nariadenie, ktorými odôvodňuje existenciu svojho nároku, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, pokiaľ sa začalo vo veci samej konať, inak sa posudzuje hodnovernosť a pravdivosť tvrdení žalobcu, ktorými odôvodňuje opodstatnenosť návrhu vo veci samej, až následne dokazovaním vo veci samej, a pre účely neodkladného opatrenia nie je potrebné ich pravdivosť zisťovať a vyhodnocovať v konfrontácii s inými relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa samotnej podstaty veci.

43. Existencia právneho pomeru medzi stranami, ako i jeho osvedčenie samo osebe nepredstavuje zákonný dôvod pre vydanie neodkladného opatrenia. Až jeho ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Avšak aj toto ohrozenie musí byť konkrétne a musí byť osvedčené konkrétnymi skutočnosťami. Odhliadnuc od skutočnosti, že súd pri nariaďovaní neodkladného opatrenia nie je oprávnený skúmať dôvodnosť uplatneného nároku vo veci samej, musí skúmať otázku prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia.

44. Z opisu skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa tvrdila, že je bývalou manželkou žalovaného v 3. rade. Ešte počas trvania manželstva sa dohodli, že sa zo spoločných prostriedkov manželov zabezpečí bývanie pre ňu a ich tri maloleté deti. Zámerom bolo, že nehnuteľnosť následne má pripadnúť do jej výlučného vlastníctva. Žalovaný v 3. rade sa aktívne ujal zabezpečenia nehnuteľnosti slúžiacej na tento účel, avšak takto zabezpečená nehnuteľnosť bola dňa 17.07.2014 nadobudnutá do výlučného vlastníctva žalovaného v 4. rade, t. j. obchodnej spoločnosti žalovaného v 3. rade, a to na základe kúpnej zmluvy, ku ktorej bol povolený vklad v katastri nehnuteľností pod číslom R. A to napriek tomu, že jednoznačne a vopred deklarovaným a oboma stranami sledovaným účelom bolo zabezpečiť jej a jej trom maloletým deťom stabilné a dôstojné bývanie. Do nehnuteľnosti sa nastahovala v novembri 2014. Odvtedy ju nepretržite, bez prerušenia užíva ako miesto svojho trvalého života spolu s maloletými deťmi. Ide o nehnuteľnosti označené v bode 1. tohto uznesenia. Jednoznačným zámerom zabezpečenia nehnuteľnosti bolo, že bude slúžiť ako rodinné zázemie jej a jej troch maloletých detí po rozvode. Nehnuteľnosť sa stala centrom jej rodinného života. Deti tam vyrastajú, vybudovali si tam sociálne väzby. Predstavuje pre ňu nielen majetkovú hodnotu, ale je pre ňu podstatným existenčným prvkom, poskytuje jej životnú istotu a záruku kontinuity bývania. Počas rozvodu manželstva riešili aj majetkové usporiadanie a budúce postavenie vo vzťahu k nehnuteľnostiam. Žalovaný v 3. rade jej opakovane prisľuboval, že sa stane výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Keďže mala o tom pochybnosti a mala strach o svoje vlastné bývanie, požiadala žalovaného v 3. rade, aby svoj sľub dal písomne. V nadväznosti na to sa žalovaný v 3. rade jasne zaviazal k prevodu vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade k nehnuteľnostiam na ňu. Dňa 10.09.2020 so žalovaným v 3. rade (v tom čase ešte v manželskom zväzku) uzavreli dohodu o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov („Dohoda o zúžení BSM“) vo forme Notárskej zápisnice N 17/2020, Nz 26253/2020, NCRIs 26670/2020 napísanej a podpísanej na Notárskom úrade D.. O. P. v T., Q. XX. Touto dohodou žalovaný v 3. rade prvýkrát právne záväzne deklaroval, že sa nehnuteľnosť dostane do jej výlučného vlastníctva prevodom vlastníckeho práva žalovaného v 4. rade s tým, že nehnuteľnosť nebude patriť do BSM manželov. Súčasne pri podpísaní Notárskej zápisnice dňa 10.09.2020 so žalovaným v 4. rade, prostredníctvom ktorého konal a dodnes koná žalovaný v 3. rade, uzavreli kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný v 4. rade zaviazal previesť na ňu vlastnícke právo k nehnuteľnosti a k tomu prislúchajúci návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Zároveň dňa 10.09.2020 so žalovaným v 3. rade, ktorý konal a dodnes koná za žalovaného v 4. rade, ako účastníci notárskeho úkonu na základe Zápisnice N 18/2020, U 6/2020 napísanej a podpísanej na

Notárskom úrade JUDr. O. P. v T., Q. XX zo dňa 10.09.2020 uložili u menovanej notárky do notárskej úschovy kúpnu zmluvu, návrh na vklad do katastra nehnuteľností a Notársku zápisnicu.

45. Od momentu uzavretia kúpnej zmluvy sú so žalovaným v 4. rade ako účastníkmi zmluvy jej obsahom viazaní. K tomuto okamihu sa teda viažu obligačné účinky kúpnej zmluvy. V zmysle kúpnej zmluvy sa žalovaný v 4. rade ako predávajúci zaviazal previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na ňu ako kupujúcu. Jedná sa teda o dodnes platné a účinné obligačno-právne účinky kúpnej zmluvy. K tomuto prevodu vlastníckeho práva však už nedošlo z dôvodu na strane žalovaného v 4. rade. Dňa 28.09.2022 žalovaný v 4. rade v rozpore s kúpnu zmluvou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovaného v 1. rade, t. j. obchodnú spoločnosť žalovanej v 2. rade, a to na základe kúpnej zmluvy už špecifikovanej, ku ktorej bol vklad povolený pod R. dňa 28.09.2022.

46. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože má nielen dôvodnú, ale priamo naliehavú obavu, že žalovaný v 1. rade bude s nehnuteľnosťou nakladať tak, že ju ďalej prevedie na tretiu osobu, prípadne zriadi na nej ťarchu, zaťaží záložným právom, zriadi vecné bremeno, inak zníži jej hodnotu a obmedzí alebo úplne vylúči jej možnosť domôcť sa svojich práv v intenciách § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka.

47. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

48. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

49. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

50. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní, a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

51. S poukazom na osvedčenie, či tu existuje resp. neexistuje nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v predmetnej veci neosvedčila a nepreukázala potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu, nakoľko zo skutkových tvrdení žalobkyne a predložených písomných dôkazov vyplýva, že ešte počas trvania manželstva so žalovaným v 3. rade sa dohodli, že sa zo spoločných prostriedkov manželov zabezpečí bývanie pre ňu a ich tri maloleté deti. Zámerom bolo, že nehnuteľnosť následne má pripadnúť do jej výlučného vlastníctva. Žalovaný v 3. rade sa aktívne ujal zabezpečenia nehnuteľnosti slúžiacej na tento účel, avšak takto zabezpečená nehnuteľnosť bola dňa 17.07.2014 nadobudnutá do výlučného vlastníctva žalovaného v 4. rade, t. j. obchodnej spoločnosti žalovaného v 3. rade, a to na základe kúpnej zmluvy, ku ktorej bol povolený vklad v katastri nehnuteľností pod číslom V-15612/14. A to napriek tomu, že jednoznačne a vopred deklarovaným a oboma stranami sledovaným účelom bolo zabezpečiť jej a jej trom maloletým deťom stabilné a dôstojné bývanie. Do nehnuteľnosti sa nastahovala v novembri 2014.

52. Z uvedeného tvrdenia žalobkyne vyplýva, že už dňa 17.07.2014 vedela, že nehnuteľnosť nepripadla do jej výlučného vlastníctva tak, ako sa s bývalým manželom ako žalovaným v 3. rade dohodli, ale do vlastníctva obchodnej spoločnosti, teraz žalovaného v 4. rade. Už v tom čase mala žalobkyňa vedomosť o tom, že jej vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti nevzniklo.

53. Žalobkyňa tvrdila, že nariadenie neodkladného opatrenia je jediným efektívnym prostriedkom ako zachovať status quo a zabezpečiť, aby sa mohla reálne domôcť uspokojenia svojho nároku. Neodkladnosť je daná tým, že hrozba ďalšieho prevodu či zaťaženia nehnuteľnosti je reálna, konkrétna a bezprostredná. Vzhľadom na doterajšie konanie žalovaných možno dôvodne predpokladať, že sa budú snažiť pokračovať v konaní, ktorého cieľom je znemožniť jej prístup k tomuto majetku.

54. K uvedenému tvrdeniu žalobkyne odvolací súd uvádza a zároveň sa stotožňuje so zistením súdu, že do nehnuteľnosti sa nasťahovala v novembri 2014, žalobkyňa podala až dňa 26.09.2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a nie je zrejmé z akého dôvodu je opodstatnené uložiť zákaz nakladania s nehnuteľnosťami až v roku 2025, hoci od roku 2022 sa právny stav ohľadom nehnuteľností nezmenil. Neuviedla žiadne dôvody, prečo je naplnená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Toto zistenie súdu prvej inštancie je správne a dôvodné v súvislosti s rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

55. Žalobkyňa tvrdila, že ak by súd neodkladné opatrenie nenariadil, dôsledky pre ňu by boli nenapraviteľné, až fatálne. Strata možnosti domôcť sa svojho práva na prevod nehnuteľnosti alebo na náhradu škody by pre ňu znamenala zásadný zásah do jej majetkových práv a práva na bývanie. Bez včasného zásahu súdu v podobe neodkladného opatrenia by prakticky mohla prísť o svoje obydlie a rovnako aj jej maloleté deti. Tvrdila, že žije v každodennom strachu a neistote a obáva sa, že žalovaný v 3. rade dokončí svoj dlhoročný nečestný plán a zoberie jej aj to posledné, čo jej nateraz aspoň zostalo, t. j. strechu nad hlavou - nehnuteľnosť. Preto je nevyhnutné, aby jej súd okamžite poskytol ochranu a nariadil žalovaným v 1. rade a 2. rade zdržať sa akokoľvek nakladať s nehnuteľnosťou.

56. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že uvedené tvrdenie žalobkyne nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože daný stav už trvá od roku 2022 a aj skôr, odkedy sa žalobkyňa do nehnuteľnosti nasťahovala, od novembra 2014 už vedela, že nie je vlastníčkou nehnuteľnosti a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala až v roku 2025.

57. Súd prvej inštancie tiež správne nevyhovел tvrdeniu žalobkyne, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by tak mohlo dôjsť k reťazeniu prevodov na ďalšie osoby alebo k ďalšej nežiadúcej dispozícii s nehnuteľnosťou. Každý takýto krok by zásadne zmenil jej právne postavenie a vystavil by ju riziku, že sa jej právo stane nevyhnutným. Takéto ďalšie alebo pokračujúce konanie však nemôže požívať právnu ochranu. Musí byť hoci aj len hrozba takéhoto konania včas eliminovaná adekvátnym zásahom súdu.

58. Odvolací súd k tomu uvádza, že tvrdenie žalobkyne, že neodkladnosť je daná tým, že hrozba ďalšieho prevodu či zaťaženia nehnuteľnosti je reálna, konkrétna a bezprostredná nezistil ani súd prvej inštancie po preskúmaní podaného návrhu a súvisiacich listín a takéto tvrdenie žalobkyňa nepreukázala. Z obsahu spisu a zistenia súdu vyplýva, že nehnuteľnosť bola daná do výlučného vlastníctva žalovaného v 4. rade dňa 17.07.2014, dňa 28.09.2022 bol uskutočnený prevod nehnuteľnosti zo žalovaného v 4. rade na žalovaného v 1. rade a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný až v roku 2025. Treba zdôrazniť, že za uvedené obdobie zo strany žalovaných nedošlo ku konaniu, v súvislosti s obávaným prevodom nehnuteľnosti žalobkyňou, ktoré by odôvodňovalo nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Nebol tvrdý ani preukázaný žiaden úkon, ktorý by odôvodňoval poskytnutie neodkladnej ochrany práv žalobkyne a poskytnutie dočasnej úpravy pomerov.

59. Odvolací súd poukazuje na to, že v posudzovanej veci zákonné podmienky na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie) splnené neboli.

60. Navrhovateľ, požadujúci nariadenie neodkladného opatrenia musí (pokiaľ chce byť v konaní o neodkladnom opatrení úspešný) osvedčiť svoj nárok proti žalovanému, ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, t. j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia prípadnej exekúcie.

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).